

Emekli

– Kadir Koca · 17 Ocak 2015

EMEKLİ DESTANI

Gecenin elinde, yırtıldı yaka;
Uyandı yıllara, daldı emekli,
Avrattan görünce, azar, fıyaka;
Gizli bir beddua, saldı emekli.

Doğruldu yataktan, dili küfürden,
Bir sigara sardı, zulalı yerden,
Bir kaç halka sayıp uçan püfürden,
Duvarda bir resme, daldı emekli.

Dağlardan süzüldü, ihtiyar güneş,
Odaya düşünce, yüzü yağdu eş;
Bir sofraya kurdular, dert üleş üleş;
Eşinden tek zeytin, çaldı emekli.

Giyindi,kuşandı, eşine baktı.
Listeyi görünce, içine aktı.
Giydiği pabucu, yarım bıraktı;
Yeniyle yaşını, sildi emekli.

Her adım, bir adam, benzini süzdü.
Borçlusu görünce, dudağı büzdü.
"Çalışıp soymayan, koca öküzdü.";
Cebi bir yokladı, bildi emekli.

Gerilmiş yay olup girdi kahveye,
Sarıldı, beleşten bir gazeteye;
Maaşa yüzde beş, vardı seneye;
Bir resmi pençeyle, yoldu emekli.

Gazeteyi üç kez, okudu garip,
Çengel bir bulmaca, dokudu garip,
Kahveci durumdan, gayet muzdarip;
Sinkafı sürgüne, kaldı emekli.

Utandı, görmedi , son numarayı,
Buruk tebessüme, sardı yarayı,
Çağırdı garsonu, verdi parayı,
Hayata boşanmış, dul du emekli.

Ayağından aktı, yorgun kaldırım,
En son iş yerine götürdü adım,
Boş gözlere sordu , "var mı ki yadım"
Tedavülü dolmuş, pul du emekli.

Aç susuz zor bela, yetişti eve,
Şehrin sürdüğünü, evdeşi seve,
Bir zılgıt yeyince, yarım ödeve;
Listeyi sekize, dildi emekli.

Telefon çalınca, çöktü bir sükut,
Divana serildi, külçeden vücut,
Torun hatırında, nabızı küt küt;
Ancak bir teselli, buldu emekli.

Bir oğlu, bir kızı, bir damat gelin
Üç dönüm tarlaya, gelin ha gelin,
Önünde eğildi, iştahlı elin;
Gelinle damada, böldü emekli.

Borcunu soran yok, mal kapış kapış,
Ceket elden kayar, yağ yapış yapış,
Beyler rey istiyor, koş tıpış tıpış;
Düşüne,taşına,öldü emekli

16.01.2015

Kadir KOCA